

در سال جدید به غیرت و افتخار آفرینی تان دل بسته‌ایم | ایران باشما می‌خندد

۱۴۰۴ سال سرنوشت فوتبال ملی

می‌شود، تیم ملی فوتبال ایران بایستی بلافاصله پس از بازگشت از جام جهانی خود را برای حضور در مسابقات جام ملت‌های ۲۰۲۷ آسیا در عربستان آماده کند تا دومین رویداد مهم فوتبالی خود در سال ۱۴۰۵ را پشت سر بگذارد. مرور تقویم ۱۴۰۵ فارغ از جذابیت‌های فوتبالی برای علاقه‌مندان به این رشته مهیج، یک نگرانی بزرگ را برای کارشناسان، صاحبان نظران و منتقدان به وجود می‌آورد که آیا ما در سال ۱۴۰۴ با گونه‌ای رفتار خواهیم کرد که تیم ملی از هر نظر آمادگی حضور و کسب موفقیت در این دو تورنمنت مهم را داشته باشد، هرچند در مقطع کنونی مستولان و مدیران فدراسیون فوتبال از تشکیل ستاد بازی‌های جام جهانی خبر می‌دهند و ادعا دارند که تمام و کمال از تیم ملی حمایت خواهند کرد اما باید دید این حرف‌ها کی و چه زمانی به عمل تبدیل خواهد شد!

یادداشت یک

سینا حسینی
روزنامه‌نگار

سال ۱۴۰۴ برای فوتبال ملی ایران، سال تعیین‌کننده و بسیار مهمی به شمار می‌آید، سالی که یوزهای ایرانی باید خود را برای درخشش در رقابت‌های جام جهانی ۲۰۲۶ از هر نظر تقویت کنند تا از میان ۴۸ تیم راه یافته به مرحله گروهی رقابت‌های جام جهانی به عنوان یکی از ۳۲ تیم برتر راهی مرحله حذفی شوند تا به این ترتیب نشان دهم پیشرفت قابل توجهی در این حوزه داشته‌اند. جدا از رقابت‌های جام جهانی ۲۰۲۶ که به میزبانی سه کشور آمریکا، کانادا و مکزیک برگزار

نوروز و امیدهای ورزش ایران در سال ۱۴۰۴

فوتبال و مسائل مربوط به نبود زمین چمن مناسب برای میزبانی مسابقات لیگ برتر شاهد بودیم، از جمله موانعی بودند که بر سر راه توسعه ورزش کشورمان قرار داشتند.

اکنون در آستانه سال ۱۴۰۴، ورزش ایران با امید و انگیزه بیشتری به استقبال چالش‌ها و فرصت‌های پیش رو می‌رود. در سال ۱۴۰۴، انتظار می‌رود که ورزش ایران با برنامه‌ریزی دقیق‌تر و مدیریت کارآمدتر، گام‌های بلندی در جهت توسعه زیرساخت‌های ورزشی، حمایت از ورزشکاران و تقویت ورزش پایه بردارد. برنامه‌ریزی برای بازی‌های آسیایی و المپیک بعدی مهم‌ترین اولویت ورزش ایران در این سال خواهد بود. همچنین، انتظار می‌رود که با بهره‌گیری از فناوری‌های نوین و دانش روز دنیا، سطح کیفی ورزش کشورمان ارتقا یابد و ورزشکاران ایرانی بتوانند در بالاترین سطوح ورزشی جهان، با رقبای خود به رقابت بپردازند. کاربرد هوش مصنوعی روز به روز در جهان گسترده‌تر می‌شود و ورزش جهان نیز از این تکنولوژی در بالاترین سطح استفاده می‌کند. بدون شک ورزش ایران نیازمند این فناوری است تا از قافله عقب نماند. در سال ۱۴۰۴ امیدواریم که ورزش ایران با همدلی و همبستگی خانواده بزرگ ورزش، به دل مردم ایران را شاد کند. امیدواریم که در این سال، شاهد درخشش ورزشکاران ایرانی در میادین بین‌المللی باشیم و البته ورزش همگانی آنگذر توسعه یابد که بخشی از سلامت روحی و ذهنی جامعه را تأمین و تضمین کند.

نوروز، نماد امید و نو شدن است. در آستانه سال ۱۴۰۴، با امید به فردایی روشن‌تر، برای ورزش ایران و برای مردم ایران آرزوی موفقیت و سربلندی داریم.

یادداشت

فرخ حسینی
روزنامه‌نگار

نوروز، این آیین کهن و نماد تجدید حیات، بار دیگر از راه می‌رسد و با خود، عطر شکوفه‌های بهاری و امید به فردایی روشن‌تر را به ارمان می‌آورد. در این میان، ورزش ایران نیز همچون طبیعت، چشم به تحولی نو دوخته و در آستانه سال ۱۴۰۴، با کوله‌باری از تجربیات ۱۴۰۳، به استقبال چالش‌ها و فرصت‌های پیش رو می‌رود.

سال ۱۴۰۳ برای ورزش ایران، سالی پر فراز و نشیب بود. از درخشش ورزشکاران در میادین بین‌المللی تا چالش‌های مدیریتی و مشکلات زیرساختی، ورزش ایران در این سال، آزمون‌های گوناگونی را پشت سر گذاشت. اما در میان همه این فراز و فرودها، آنچه بیش از هر چیز نمایان بود، عزم و اراده ورزشکاران ایرانی برای به اهتزاز درآوردن پرچم پرافتخار کشورمان در عرصه‌های بین‌المللی بود.

در سالی که گذشت، شاهد افتخارآفرینی ورزشکاران ایرانی در رشته‌های مختلف بودیم. از کسب مدال‌های رنگارنگ در مسابقات جهانی و آسیایی تا حضور پررنگ در رقابت‌های المپیک و پارالمپیک، ورزشکاران ایرانی بار دیگر ثابت کردند که با تلاش و پشتکار، می‌توانند در بالاترین سطوح ورزشی جهان بدرخشند.

با این حال، ورزش ایران در سال ۱۴۰۳ با چالش‌هایی نیز مواجه بود. مشکلات زیرساختی، کمبود منابع مالی و ضعف‌های مدیریتی که بخش عمده آن را در

عشق به ایران

سرمقاله

علی جوادی
سردبیر

عید و نوروز در نگاه بیشتر نویسندگان سبز است. سبزه برای رویداد و نو شدن. از خواب برخاستن و بیداری. رنگ همه اینها سبزه است که نشانه جوانه زدن و نو شدن است. اما ما که به دلیل محدود شدن دایره فعالیت‌مان در ورزش، فقط این پدیده اثرگذار را می‌بینیم، ورزش را نه سبزه که سفید می‌خواهیم. بروز اتفاقات ناپذیری، از فساد گرفته تا تبعیض و نژادپرستی و بی‌احترامی، از تباری تا فحاشی و هزار ناهنجار دیگر، بوم ورزش را پر از لکه‌های سیاه کرده است. ما به این دلیل عمده، تابلوی ورزش را سفید می‌خواهیم. سفیدترین سفید دنیا. ما ورزش ایران را مترقی، باافتخار و باشکوه می‌خواهیم. ورزشی مدرن که همگام با دنیا حرکت کند. ورزشی که رگه و نشانه‌ای از عقب ماندگی در آن نباشد. ورزشکارانی که دیگر از نبود تجهیزات و وسایل روز، ناان نباشند. مدیرانی که ابتدا امکانات را برای ورزشکاران فراهم کنند و سپس به غیرت آنها دل ببندند.

نمی‌خواهیم در یادداشت آخر سال که باید یک دنیا امید برای سال آینده در دل خود داشته باشد، سیاه ببینیم؛ اما در حق ورزش بی‌انصافی است اگر واقع بین نباشیم. بی‌رحمی است اگر خوش خیالی کنیم و با خوشبینی بیهوده، رویدادها و مدیریت‌ها را تحلیل کنیم. ورزش ما با خطراتی مواجه است که برخی خودخواسته است و برخی ناخواسته. اتفاقی که در انتخابات فوتبال افتاد، خودخواسته بود تا از هر نو شدن، نوگرایی و تغییر در مسیر آینده فوتبال ایران، ناامید شویم. خودمان خواستیم اینگونه شود تا همه راه‌های تغییر را مسدود شده ببینیم.

خودمان به آن یک نفر اجازه دادیم بعد از خرابی بنای فوتبال، دوباره بازگردیم تا فرجام باقی ماندن این فرد، بازم آبادی نباشد. جدا از فوتبال، رشته‌های دیگری هست که بشود به آن امید داشت. وزیر ورزش در گفت‌وگو با «ایران» از برنامه‌های سال آینده گفت. از تمرکز روی ورزش بانوان تا نگاه به توسعه ورزش قهرمانی برای مدال‌آوری و موفقیت رشته‌هایی که تا امروز آنها را با نمی‌دیدیم یا مهم نمی‌دانستیم.

ورزش ما در طول تاریخ، تمام موفقیت‌هایش را از کشتی، وزنه‌برداری و تکواندو به دست آورده و تک‌مدال‌هایی هم در تیراندازی و دوومیدانی گرفته. وقتی در این دو رشته می‌شود مدال گرفت، پس می‌شود برای رشته‌های دیگر هم برنامه‌ریزی کرد. امید ما برای سال آینده متوجه رشته‌هایی است که مدیرانی عاشق وطن دارند و بیش از منافع خود به مصالح وطن فکر می‌کنند.

مدیران بادانشی که رشته خود و ورزش ایران را مدرن می‌خواهند و برای آینده ما، هم برنامه دارند و هم انگیزه. آرزوی ما موفقیت و افتخار ورزش ایران در سال ۱۴۰۴ است و این میسر نمی‌شود مگر با مدیرانی از جنس علم و عشق به ایران.

کوچک‌ترین بی‌توجهی و لغزشی می‌تواند رؤیای بزرگ صعود به مراحل بالاتر جام جهانی و کسب عنوان قهرمانی در جام ملت‌های آسیا را نقش بر آب کند. بی‌شک برای دستیابی به یک موفقیت بزرگ و تاریخی باید تمام ارکان تصمیم‌گیرنده در حوزه ورزش کشور و نهادهای بالادستی کنار یکدیگر قرار بگیرند تا آن اتفاق بزرگی که نزدیک به یک قرن همه در انتظارش هستیم رخ دهد. در غیر این صورت ما یک شکست خورده مطلق خواهیم بود.

پشتیبانی و حمایت از تیم ملی صرفاً به وعده پاداش آنجانی و برگزاری چند مینی کمپ خانگی برنمی‌گردد بلکه این موضوع زمانی مفید خواهد بود که تیم ملی فوتبال ایران از هر نظر مورد ارزیابی قرار گیرد و بازیکنان تیم ملی برابر تیم‌های بزرگ و نام‌آشنا به میدان بروند تا نقاط ضعف و قوت آنها بر ملا شود. موضوع مهم دیگر اینکه تیم ملی فوتبال ایران در برهه کنونی از میانگین سنی بالا زنج می‌برد و این مسأله می‌تواند پاشنه آشیل فوتبال ملی ایران باشد. از این رو باید موضوع جوانگرایی را به عنوان یک مطالبه به حق و منطقی با قدرت دنبال کرد تا زمینه ظهور ستاره‌ها و پدیده‌های فوتبال ایران در بدنه تیم ملی بزرگسالان فراهم آید.

برنامه‌ریزی اصولی و منطقی برای سال ۱۴۰۴ یکی از اصلی‌ترین عوامل موفقیت تیم ملی فوتبال ایران در تورنمنت‌های مهم ۱۴۰۵ خواهد بود، بر این اساس

بیا باید در سال جدید متفاوت باشیم

یادداشت

حمیدرضا عرب
روزنامه‌نگار

خصوصی‌سازی باشگاه‌های بزرگ و پرطرفدار سیاستی بود که با نواقص بسیار به اجرا درآمد و سرانجام بعد از سال‌ها انتظار دو باشگاه استقلال و پرسپولیس در ماه‌های آغازین سال ۱۴۰۳ از بد وزارت ورزش خارج شدند. استراتژی جدید اما در عمل هیچ تحولی در سبک باشگاه‌داری سرخابی‌ها ایجاد نکرده به جز آنکه توقعات را بالا برد و بستری برای دلالت‌ها فراهم کرد تا مبالغ مربیان و بازیکنان تحت قرارداد با خود را افزایش دهند، سودی برای فوتبال ایران به همراه نداشته است.

انتقال مالکیت سرخابی‌ها به بانک‌ها و هلدینگ‌ها موجب تغییر سیاست‌گذاری‌ها در این دو باشگاه مردمی نشده و همچنان شاهد نزول این دو باشگاه به لحاظ ساختاری هستیم هرچند که شاید جذب برخی بازیکنان خارجی و صرف هزینه‌های قابل توجه برای جذب مربیان از نگاه هواداری اقدامی جذاب تلقی شود؛ اما پرواضح است که این سلسله اقدامات نمی‌تواند به عنوان یک رویکرد سازنده و آینده‌نگرانه برای این دو باشگاه تلقی شود.

استقلال و پرسپولیس بخش قابل توجهی از بازی‌های خود در فصل بیست و چهارم را خارج از ورزشگاه آزادی انجام دادند که این وضعیت تصمیم‌گیران در باشگاه استقلال را به یک حرکت جدی وامی‌دارد تا اقداماتی در راستای ساخت ورزشگاه اختصاصی برای این دو باشگاه برداند. چه

اشکالی دارد به جای هزینه‌های سرسام‌آور ارزی برای بازیکنان و حتی مربیان بی‌دانش خارجی، این مبالغ ذخیره و هزینه ساخت ورزشگاه اختصاصی برای این دو باشگاه شود؟

به واقع در سال‌های حیات سرخابی‌ها هیچ مدیری موضوع احداث ورزشگاه اختصاصی برای این دو باشگاه را جدی نگرفته‌اند و درحالی که انتظار بود با واگذاری سرخابی‌ها به بخش خصوصی مالکان با تفرکات جدید وارد گود شوند، اما شکفتا که نحوه مدیریت و برنامه‌ریزی همان است که بود و در عمل دو باشگاه به روزمرگی‌های گذشته گرفتارند به نوعی حتی برنامه دوساله خود را هم نمی‌دانند.

سال ۱۴۰۳ با همه فرازونشیب‌هایی که برای این دو باشگاه به همراه داشت به پایان رسید اما لازم است در سال جدید شیوه مدیریت این دو باشگاه تغییر کرده و با به‌کارگیری افراد باتجربه و استخوان خرد کرده در امور ورزش و به خصوص مهندسان ورزشی اقداماتی زیرساختی برای این دو باشگاه در دستور کار قرار گیرد. حال شاید پرسه ساخت ورزشگاه به واسطه تجربیاتی در کوتاه‌مدت انتظار تحولی بزرگ در این راستا را داشت اما دست‌کم می‌شود با سازماندهی مناسب در بخش‌های آکادمی، این دو باشگاه را در زمینه پرورش بازیکن با متد روز دنیا همسو و هم‌طرز کرد.

نحوه بازیکن‌گیری، اسکان، ایاب‌وذهاب و مهم‌تر دستمزدهای تیم‌های پایه استقلال و پرسپولیس مطابق با اصول حرفه‌ای نیست و بی‌شک اگر در این راستا بر مدار استانداردهای جهانی حرکت شود، تحولی عظیم در این دو باشگاه ایجاد خواهد شد و چه بسا ۱۰ سال دیگر سرخابی‌ها از خرید بازیکنان آنجانی بی‌نیاز و خود به کارخانه‌های پرتولید بازیکن تبدیل شوند.